

مولفه‌های هیجانی و عاطفی اثرگذار مهدویت در تحریم خانواده

علی اصغر نوبخت^۱

تاریخ دریافت ۹۷/۴/۱۳

تاریخ پذیرش ۹۷/۷/۲۵

چکیده

باورداشت مهدویت و فرهنگ انتظار، دارای آثار مختلفی در جامعهمنتظر است که با بهره‌مندی از آنها می‌توان ضمن یافتن راه روش زندگی بر مشکلات و چالش‌ها غلبه کرد و زمینه‌های رشد و تعالی جامعه را در همه زمینه‌ها به خصوص شکل‌گیری خانواده مطلوب بهره گرفت و مانع تزلزل و فروپاشی آن گردید. امروزه خانواده‌ها دچار مشکلات عدیده‌ای شده‌اند که مهمترین آنها فزونی طلاق‌ها و نبود سازش و تفاهم در خانواده‌ها است.

پژوهش حاضر با عنوان «مولفه‌های هنجاری و عاطفی اثرگذار مهدویت در تحریم خانواده» تلاشی است در جهت دسته بندی آموزه‌های هیجانی و عاطفی تاثیرگذار در تحریم و تعالی خانواده که با بهره‌مندی از ظرفیت این سرمایه معنوی، می‌توان گام‌های مهمی را در زمینه مورد نظر برداشت.

با استفاده از مولفه‌های هیجانی و عاطفی از قبیل: ۱. ارتباط قلی با امام زمان ع؛ ۲. امیدوار بودن به آینده؛ ۳. دعا برای تعجیل فرج؛ ۴. محبت به امام؛ ۵. پرورش روحیه انتظار؛ ۶. عزّت‌مندی و عزیزپروری، می‌توان خانواده‌ها را به کمال، عزّت، سعادت و خوشبختی رساند و آنها را در رسیدن به تشکیل خانواده‌ی متعالی یاری نمود.

۱. دانشآموز خته حوزه علمیه قم.

کلید واژه: مهدویّت، خانواده، محبت، امیدواری، انتظار.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

مقدمه

انسان تنها موجودآفرینش است که دارای اختیار و تاثیر پذیری از محیط و اطرافیان است و هرگاه در مشکلاتی قرارگیرد با نیروی عقل می‌تواند راه درست را انتخاب کند. ولی همیشه این گونه نیست، بسیاری از انسانهای عاقل در جریان واقعی زندگی، هنگامی که در شرایط هیجانی و یا مکانی خاص قرار می‌گیرند از فضای حاکم متاثر شده و به طور ناخودآگاه رفتاری غیر منطقی و غیر عاقلانه از خود بروز می‌دهند. پس نمی‌توان از تاثیر محیط فارغ شد بلکه ناخودآگاه، محیط تاثیر خود را بر روی فرد و خانواده محیط می‌گذارد. این تاثیر بر روی تمام انسان‌ها یکسان نیست، افراد در شرایط مشابه عکس العملهای متفاوتی از خود نشان می‌دهند که این موضوع بستگی به پایبندی به ارزش‌ها و هنجارها، نوع تربیت، محیط و ویژگی‌های فردی دارد.

برای اینکه افراد در شرایط زمانی خاص و مکان‌های معنوی تاثیرات مثبتی بگیرند وظیفه خانواده‌های است که با، پیوند دادن و آشنا کردن آنان و گوشزد کردن دوستی و محبت امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ، آنان را در جهت پیوند معنوی با حضرت، متعهد و پایبند به ع هنجارهای دینی گردانند و از هنجارشکنی و کج روی دست بردارند. خانواده‌های مهدوی باید به کمک مولفه‌های هیجانی مرتبط با امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ به خودسازی بپردازنند، و معارف، ارزش‌ها و محبت حضرت را از این طریق کسب نمایند و آن را نشر داده و به دیگران بیاموزند تا مکتب اهل‌بیت، احیا شود: امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ می‌فرماید: «رَحِيمُ اللَّهُ عَبْدًا اجْتَرَ مَوَدَةً النَّاسِ إِلَيْنَا فَحَدَّثَهُمْ بِمَا يَعْرِفُونَ وَ تَرَكَ مَا يُنْكِرُونَ»^۱ خداوند رحمت کند بنده‌ای را که مودت مردم را به سوی ما کشاند و به آن‌چه می‌شناسند با آنان سخن بگوید و آن‌چه را منکرند و اگذارد.

مهدویت و کار کرد آن در تحکیم خانواده

اسلام دارای معارف و برنامه‌های گرانقدیری در جهت بهبود زندگی مردم و بروز رفت از مشکلات و تقویت و تحکیم پایه‌های حیات دنیوی و اخروی است. با توجه به معارف،

متوجه می‌شویم که یکی از برنامه‌های آینده نگرانی اسلام «باورداشت مهدویت» است که دارای ظرفیت بالایی در جهت امیدبخشی، توانمندسازی جامعه، اصلاح جوامع و معنویت‌بخشی است. این آموزه‌های متعالی به عنوان یک آرمان و الگو و یک باورداشت اساسی، سرمایه‌معنوی می‌باشد که با بهره‌مندی صحیح از ظرفیت‌های آن می‌توان، در اصلاح امور جامعه و رفع مشکلات و کاستی‌ها از آن بهره گرفت. مهدویت و باور به ظهور و قیام مهدی موعود، باور و اعتقادی است که براساس کتاب و سنت، پدید آمده است. این باور داشت، به عنوان اندیشه اصیل اسلامی، برپایه استوارترین دلایل عقلی و نقلی بنا نهاده شده و هیچ یک از مسلمانان- به جز عده‌ای اندک- به انکار و یا تردید در آن نپرداخته‌اند و در جامعه هر چه اعتقاد به مباحث مهدوی روش‌تر و عمیق‌تر دنبال شود افراد و خانواده‌ها به مباحث مهدوی اشتیاق بیشتری نشان می‌دهند و در مسیر زندگی‌شان معتقد‌تر و بایمان‌تر می‌شوند.^۱

یکی از مسائل و مشکلات مهم امروزی جوامع، مساله خانواده و تزلزل و ضعف در ساختارها و کارکردهای آن است. نهاد خانواده به دلیل اهمیت و جایگاه والای آن در حیات بشری، همواره مورد توجه اندیشمندان و صاحب نظران بوده و به عنوان یکی از پدیده‌های اجتماعی و زیر ساختی زندگی اجتماعی بهشمار آمده است. خانواده کارکردهای مهمی چون بازتولید نیروی انسانی و برآورده نمودن نیازهای عاطفی و تأمین سلامت روانی، دارای نقش سازنده در تعالی روحی و معنوی جامعه است که متاسفانه امروز دچار مشکلات عدیده‌ای شده و باعث نگرانی اندیشمندان گشته است که می‌توان در پناه آموزه‌های اسلام - بخصوص مهدویت- آنها را بر طرف کرد.

خانواده‌های متزلزل، خانواده‌های هستند که در آنها به دلایل گوناگون، روابط اعضای خانواده از حیث محبت و عاطفه به عدم تعادل کشیده شده است و در اثر افراط و تفریط، روابط دوستانه میان اعضای خانواده به صورت معقول نمی‌باشد. رعایت حدّ اعتدال باید به گونه‌ای باشد که در ضمن تقویت روابط خانوادگی و تحکیم بنیان خانواده، هیچ گونه

۱. مطهری، مرتضی، *مجموعه آثار*، ج. ۳، ص. ۳۵۷.

سهل انگاری را در انجام وظایف فردی و اجتماعی خانواده به دنبال نداشته باشد. تفریط در عواطف خانوادگی، بی توجهی، عدم احساس مسؤولیت و کمبود محبت اعضای خانواده نسبت به یکدیگر را پدید می‌آورد و افراط در آن به این معناست که روابط خانوادگی، چنان اصالت پیدا می‌کند که روابط اجتماعی را نیز تحت شعاع خود قرار می‌دهد و اعضا را از انجام وظایف خود در اجتماع باز دارد؛ مانند آنکه دلبستگی دو همسر به یکدیگر، مرد را از رفتن به جهاد یا مسافت‌های ضروری باز دارد. بعضی از بسترهای پدیدآورنده تزلزل در خانواده‌ها بخصوص خانواده‌های غربی عبارتند از: الف) وادادگی و نظارت ضعیف خانواده‌ها؛ ب) اطلاعات ناقص درباره تفاوت‌های جنسیتی و فردی^۱ ج) ضعف اطلاعات و اعتقادات مذهبی؛ د) مدرنیته.^۲ که نوعی تجدد گرایی است و در غرب اتفاق افتاده است، در حال حاضر در کشورهای شرقی هم در حال وقوع بوده، آثار مخرب فراوانی بر پایداری زندگی مشترک گذاشته و باعث از هم پاشی زندگی زناشویی شده است.

اسلام به تمامی ابعاد و زوایای زندگی انسان‌ها بخصوص ابعاد ایمانی و اخلاقی توجه ویژه‌ای دارد و مهدویت هم که جزء برنامه اسلام می‌باشد به تحکیم و تعالی خانواده‌ها توجه داشته و از طریق مولفه‌های هیجانی و عاطفی می‌تواند باعث رشد خانواده‌ها شود.

آموزه‌های تاثیرگذار اسلام را می‌توان در قالب عناوین زیر اشاره کرد:

۱. شناخت خدا و یکتاگرایی (توحید)؛ ۲. انس و محبت به خدا و خشوع در برابر او؛ ۳. ایمان به غیب و پیامبران الهی و اوصیای آنان؛ ۴. شناخت کرامت انسانی؛ ۵. توجه به خویش جهت تزکیه و رشد معنوی و الهی؛ ۶. ایجاد روحیه مراقبت از رفتار خود، ضبط نفس و حسابرسی خویش؛ ۷. ایجاد روحیه صبر و مقاومت در برابر شداید و مشکلات و تلاش برای حل آن‌ها؛ ۸. پرورش نیروی اندیشه و تفکر؛ ۹. ایجاد روابط مهرآمیز و همراه با گذشت و فدایکاری و ایثار با دیگر مؤمنان و مسلمانان؛ ۱۰. ایجاد زمینه مساعد برای پرورش صحیح فرزندان؛ ۱۱. پرورش روحیه قناعت در مصرف و نفی اسراف؛ ۱۲. ایجاد

۱. نوابی نژاد، شکوه، مشاوره ازدواج و خانواده درمانی، ص ۱۸۵.

۲. میرخانی، عزت السادات، رویکردی نوین در روابط خانواده، ص ۲۱.

روحیه ستیز در برخورد با ستمکاران؛ و...^۱

ظرفیت‌های آموزه مهدویت، که می‌توانند در تحکیم و تعالیٰ خانواده‌ها تاثیر گذار باشند عبارتند از:

۱- باور داشت و اعتقاد: تا زمانی که خانواده‌ها بینش و نگرش خود را به جهان هستی تغییر نداده و باورهای اعتقادی خود بر خدا و ائمه اطهار را بر پایه‌های استوار دینی قرار ندهند و از صراط دور باشند، تربیت و اثر پذیری آنان بی‌فایده بوده و عاری از حقیقت و ماندگاری خواهد بود.^۲

۲- انتظار: مفهومی اسلامی و ارزشی، فرهنگی است که از آن، رفتار فرهنگی معینی سرچشم‌می‌گیرد.^۳ به عبارت دیگر مفهومی فرهنگی که در ساختار ذهنی، اسلوب اندیشه، شیوه زندگی و چگونگی نگرش خانواده‌ها به آینده، دلالت موثر و فعالی دارد و در ترسیم خط مشی زندگی خانواده‌ها برای حال و آینده، تاثیر گذار است.

۳- عدالت محوری: عدالت صدای بلند فطرت انسان است که در گستره زمین و در طول تاریخ، با گوش جان شنیده می‌شود. عدالت رمز و راز پیدایش و استمرار هستی است و جهان طبیعت بر پایه آن استوار است: «بالعدل قامت السموات والارض».^۴ تحقق عدالت در مدنیه انسان، هم چون طبیعت، مایه بقاء و صفاتی آن است و چنانکه (عدل) راز استواری طبیعت است، رمز بقای جهان و نشاط مدنیه نیز می‌باشد خانواده و جامعه هم اگر قادر عدالت باشد، استحکام و تعالیٰ ندارد.^۵

۴- خردورزی: اسلام، در جایگاه جامع‌ترین، کامل‌ترین و آخرین دین آسمانی، برای آینده بشریت و مثبت جلوه دادن آن، اندیشه مهدویت را به بشریت معرفی کرده است، تا در کنار تحقق آرزوی دیرینه بشر و تشکیل حکومت جهانی، استعدادها و قابلیت‌های بشر

۱. کارگر، رحیم، *تعلیم و تربیت در عصر ظهور*، ص ۱۲۰.

۲. کارگر، رحیم، *تعلیم و تربیت در عصر ظهور*، ص ۱۴۱.

۳. آصفی، محمد Mehdi, *انتظار پویا*، ص ۲۱.

۴. قمی مشهدی، محمد بن محمدرضا، *تفسیر کنز الدقائق و بحر الغرائب*، ج ۱۲، ص ۵۶۲.

۵. عالم، عبدالرحمن، *تاریخ فلسفه سیاسی غرب (از آغاز تا پایان سده‌های میان)*، ص ۴۷.

شکوفا شده و تربیت عقلانی رشد روزافزونی می‌یابد؛ و با تکامل و تعالیٰ عقول است که بسترها فراهم شده و موانع از بین می‌رود، حرکت تکاملی عقل سرعت می‌گیرد و شعاع آن به همه سطوح و زوایای زندگی بشر می‌رسد. و زیر بنای تعالیٰ و پرورش خانواده‌ها هم، بالا بردن توان فکری و بالندگی و شکوفایی خردورزی و عقل‌گرایی خود و ریشه کنی جهل و نادانی و کم خردی است.

ابعاد تاثیر گذار مهدویت را می‌توان چنین بیان نمود:

۱- بعد معرفتی و اعتقادی: از مهمترین رسالت‌های انبیای الهی و از بنیادی‌ترین اصول اعتقادی در همه مکاتب آسمانی ایجاد زمینه برای پذیرش توحید و خدا محوری در اندیشه و رفتار خانواده‌ها، می‌باشد. این رسالت مهم در درجه نازل‌تر بر عهده همه انسان‌های دلسوز و طرفدار دیانت است تا با تلاش در مقوله تربیت دینی، نسبت به خود و خانواده خود اندیشه‌های توحیدی را با استفاده از آموزه‌های دینی و مهدوی توسعه بخشنده و با مظاهر شرک و ضد دینی مبارزه نمایند و با جهاد تربیتی، انسان‌هایی موحد و الهی به جامعه انسانیت تقدیم نمایند.

مهدویت نه فقط برای فردای مبهم بشریت، روشنی و زیبایی عرضه می‌کند بلکه امروز بشر نیز در گرو فهم و معرفت به این موضوع نیازمند است و نشناختن امام و راه، اهداف و جایگاه ایشان و عدم آگاهی به وظایف خود در قبال ایشان، همان زندگی جاهلی است که مرگ جاهلی را در پی دارد ولی با استفاده از روایات مهدوی بسیاری از مسائلی همچون: توحید محوری؛ ولایت گرایی؛ فرجام باوری و غیره روشن می‌گردد.

۲- بعد رفتاری: رفتار عبارت است از یک سلسله خصلتها و سجایا و ملکات اکتسابی که بشر آنها را در خارج، در شرایط مختلف پیاده می‌کند. شکل‌گیری آن پدیدهای خلق الساعه نیست که یکباره ظهور یابد، بلکه امری فرایندی است که در گذر زمان متولد می‌شود و در گذر زمان با تاثیر از آموزه‌های مختلف تغییر پیدا می‌کند در این میان هم آموزه‌های مهدوی که در مباحث رفتاری برای تعالیٰ و تحکیم بیان شده‌اند بطور یقین بسیارند. که چند مورد از مهم‌ترین آموزه‌های مهدوی در این مورد را بیان می‌کنیم، که عبارتند از: ۱: آمادگی؛ ۲: برگزاری ادعیه خاص حضرت؛ ۳: توجه به ایام و اماکن ویژه

حضرت؛ ۴: تربیت دینی فرزندان؛ ۵: جلوگیری خانواده از ناهنجاری‌های رفتاری؛ ۶: جلوگیری خانواده از افراط و تفریط؛ ۷: ایثارگرای و شهادت طلبی؛ ۸: مبارزه با انحرافات و آسیب‌های مهدوی و غیره که خانواده‌ها می‌توانند با بی‌اعتنایی به علایق دنیوی، تسلط بر هواهای نفسانی، التزام عملی به دین، پذیرش مسئولیتهای دینی، خود سازی و اصلاح اعضای خانواده، ایجاد محیط سالم، امر به معروف و نهی از منکر، ترک غفلت، عشق به امام عصر، ایثار و فدایکاری و استواری ایمان، ایجاد تعادل اخلاقی در سطح جامعه و غیره از حیث رفتاری خانواده تعالی داشته باشند.^۱

۳- بعد هیجانی و رفتاری: هیجانات و عواطف، جزئی از دنیای روانی انسان هستند و از اتفاقات و عوامل خارجی تاثیر می‌گیرد و نقش بسیار مهمی در زندگی خانواده‌ها دارند، همان نیروی روانی انسان هستند که موجب تحریک و تلاش می‌شوند، انسان تنها موجودآفرینش است که دارای اختیار و تاثیر پذیر مثبت از محیط و اطرافیان است و هرگاه در مشکلاتی قرارگیرد با نیروی عقل می‌تواند راه درست را انتخاب کند. ولی همیشه اینگونه نیست، بسیارند انسان‌های عاقلی که زمانی در شرایط بیرونی زندگی و در مکان‌های خاصی قرار می‌گیرند به طور ناخودآگاه متأثر می‌شوند و در آن مکان و زمان متأثر شده تاثیر می‌گیرند پس نمی‌توانند از تاثیر محیط فارغ شد و ناخودآگاه محیط، تاثیر خود را ببروی آنها به عنوان یکی از اعضاء آن محیط می‌گذارد.

تاثیر عوامل بیرونی ببروی تمام انسان‌ها یکسان نیست، بسیارند افرادی که در شرایط مشابه قرار می‌گیرند ولی هر کدام عکس العملی متفاوتی از خود نشان می‌دهد که این موضوع بستگی به پایبندی به ارزش‌ها و هنجارها، نوع تربیت، محیط، ویژگی‌های فردی دارد.

در عصر حاضر بی‌توجهی بعضی از خانواده‌ها و با وجود خلاء‌های معنوی و نیاز خانواده‌ها به معنویت و بحث‌های مهدوی، و توانایی‌های که در این زمینه وجود دارد عده‌ای به جای اینکه خانواده‌ها را به سوی خدا و امام زمان عکال‌البتیع فوجة‌التبیغ دعوت کنند، به سوی اشخاص سوق

می‌دهند؛ و با دادن دستوراتی که بر خلاف تعالیم اسلام و شرع است، خانواده‌ها را به سوی اموری دعوت می‌کنند که از بحث‌های اعتقادی؛ خودسازی صحیح؛ اخلاق؛ خرد و خردورزی خبری نیست. و این کار باعث می‌شود به مرور زمان خانواده از مسیر اصلی دور شده و در نهایت به مطالب خلاف عقل و شرع و رفتارهای غیر شرعی برسد و از رسیدن به تعالی باز مانده و خانواده به تزلزل کشیده شود.

بنابراین، آموزه‌های مهدوی می‌تواند یکی از راه‌کارهای مهم کنترل خانواده‌ها از تزلزل باشد، که همواره آثاری همچون، حرکت آفرین، امیدآفرین، تلاش‌زا و نشاط‌آور می‌باشد و همچنین زداینده یأس، نومیدی، خستگی، واژگی و پوچ گرایی است^۱ که توجه متفکران علوم اجتماعی را به خود جلب کرده است. این آثار می‌تواند نقش مهمی در کنترل ناهنجاری‌های خانوادگی داشته باشد به طور کلی، آموزه‌های مهدوی، با نظرارت بر خانواده‌ها، سبب همبستگی بین اعضای خانواده و تشکیل یک خانواده اخلاقی می‌گردد. خلاصه آنکه تربیت خانواده‌ها باید مبتنی بر آموزه‌های مهدوی باشد تا باعث رشد و پرورش دین و ایمان و نیروی عقل و اندیشه آنان و خردمندانه و عقلانی کردن رفتارها و پندارهای آنان شود تا به تحکیم و تعالی برسند. و ما در این مقاله فقط در صدد بررسی اثر گذاری آموزه‌های مهدویت در بعد عاطفی و هیجانی هستیم.

۱. ارتباط قلبی با امام زمان

یکی از وظایف خانواده‌ها در زمان غیبت و انتظار برقراری ارتباط با امام خویش است. خانواده‌های منتظر با ایجاد ارتباط قلبی، ریشه‌هایی در وجودشان سبز می‌شود و رفته رفته به نتایج و ره‌آوردی مناسب از این ارتباط می‌رسند که منجر به تاثیر گذاری مستقیم یا غیر مستقیم در تحکیم و تعالی آنها می‌شود.

در اینجا به برخی از ریشه‌ها اشاره می‌کنیم:

الف. صبر: ارتباط قلبی با امام زمان باعث می‌شود شرایط بسیار دشوار عصر انتظار، برای خانواده‌ای مهدوی، قابل تحمل باشد و بتوانند برابر مشکلات و گرفتاری‌ها بایستند و

۱. جعفری، جواد، *مهدویت پرسش‌های پاسخ‌ها*، ص. ۳۶.

از موجودیت و هویت خویش دفاع کنند صابران دوره انتظار از رستگاران شمرده شده‌اند. پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: خوشا به حال صبر کنندگان در دوران غیبت مهدی ﷺ آن‌ها همان کسانی هستند که خداوند وصف ایشان را در کتاب خود آورده است، آن‌جا که می‌گوید: کسانی هستند که به غیب ایمان آورده‌اند و همچنین آنان حزب الله هستند، آگاه باشدید حزب خداوند همان رستگارانند.^۱

ب. بصیرت: خانواده منظر، در دوران انتظار، با ارتباط قلبی با امام زمان علیه السلام در تمامی ابعاد آمادگی پیدا می‌کند یکی از آن‌ها آمادگی فکری است نتیجه تلاش فکری خانواده منظر، بصیرت و آگاهی است. فتنه‌ها، افزوون بر این که غفلت می‌آورند شبهه و تردید و تزلزل را نیز در افکار خانواده‌ها ایجاد می‌کنند و این خانواده منظر است که چون به هوشیاری فکری رسیده، بیدار و آماده شده باید خود را از این آسیب‌ها حفظ کند و از چنان بصیرت و آگاهی برخوردار می‌شود که شگفت‌ترین مردم در ایمان و بزرگ‌ترین آنان در یقین، لقب می‌گیرد. پیامبر اکرم ﷺ فرمود: ای علی بدان که شگفت‌ترین مردم در ایمان و بزرگ‌ترین آنان در یقین گروهی هستند که در آخرالزمان پیامبر را ندیده‌اند و از امام خود دور هستند.^۲

د. اصلاح و خودسازی: یکی دیگر از آثاری که در اثر ارتباط برای هر خانواده منظر پدیدار می‌آید اصلاح و پیراستن خود از خصائص ناپسند و آراستن خود به اخلاق نیکو است امام عصر ﷺ نیز با توجه به ناگهانی بودن امر ظهور همه‌ی شیعیان را در زمان غیبت به انجام اعمال پسندیده و دوری از اعمال ناپسند فرا خوانده، می‌فرمایند: پس هر یک از شما باید آن‌چه را که موجب دوستی ما می‌شود، پیشه‌ی خود سازد و از هر آن‌چه موجب خشم و ناخشنودی ما می‌گردد، دوری گزیند؛ زیرا امر ما به یکباره و ناگهانی فرا می‌رسد و در آن زمان توبه و بازگشت برای کسی سودی ندارد و پشیمانی از گناه کسی را از کیفر ما نجات نمی‌بخشد.

بنابراین عقل هر انسانی حکم می‌کند بر این که پیروان حضرت باید در زمان غیبت و

۱. مجلسی، محمدباقر، بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۴۳.

۲. حر عاملی، محمد، وسائل الشیعه، ج ۱۸، ص ۶۵.

انتظار با امام خود ارتباط قلبی داشته باشند و بر خانواده‌ها لازم است که در عصر غیبت این پل ارتباطی را برقرار کنند، و ممکن است این پرسش پیش آید که این پل ارتباطی را چگونه و با چه عملی می‌توان برقرار کرد. در پاسخ به این پرسش به چند مورد از راههای که کمک می‌کند تا خانواده‌ها با امام ارتباط عاطفی و قلبی برقرار کنند، اشاره می‌کنیم.

۱-۱. دعا

با دعا کردن برای امام، می‌توان با ایشان ارتباط برقرار کرد و در اثر این دعا و ارتباط ایجاد شده برکاتی همچون رافت و مهربانی، عطوفت، فرمانبرداری از امام و هدایت را برای خانواده نصیب کرد

نقش دعا در سلامت روان افراد و خانواده‌ها را می‌توان در محورهای زیر طبقه‌بندی کرد:

الف) رفع اضطراب.^۱

ب) رفع افسردگی.^۲

ج) دیگر اختلال‌های روانی^۳

برای سلامت جسمی و روانی، احساس امید و امنیت، لازم و ضروری است. احساس نامنی همیشگی، شخص و خانواده را در حال بسیج کردن مداوم نیرو و تلاطم و به هم ریختگی متابولیسم بدن قرار می‌دهد و ادامه چنین وضعیتی به اختلال‌های روانی منجر می‌شود احساس آرامش حاصل شده از دعا باعث می‌شود خانواده‌ها، احساس امیدواری و امنیت و احساس نزدیکی به همدیگر کنند. و این احساس، حالتی خوشایند ایجاد می‌کند و خانواده در آن حالت، به آرامش جسمی و روحی می‌رسد. به تصریح قرآن، (سوره فتح: آیه ۴) اهل ایمان به برکت وجود ارتباط سازنده با پروردگار، در آرامش و امنیت روانی کامل به سر می‌برند.^۴

۱. فقیهی، علی نقی، *جوان و آرامش روان*، ص ۱۰۷.

۲. فقیهی، علی نقی، *جوان و آرامش روان*، ص ۲۲-۱۹.

۳. حبیب‌وند، علی مراد، مقاله: *رابطه‌جهت گیری منهنجی با اختلالات روانی و پیشرفت تحصیلی*، ص ۶۵؛ آرگایل، مایکل، *روان‌شناسی شادی*، ص ۲۶۵-۲۶۶.

۴. شاملو، سعید، *بهداشت روانی*، ص ۹۰-۹۱.

۱-۲. زیارت

هر زمانی که به یکی از مشاهد مشرفه و اماکن مقدسه می‌رویم، لااقل یک نوبت به نیابت از طرف امام عصر، داخل حرم شویم، این کارها که گاهی کوچک به نظر می‌آید، امّا ارتباط عاطفی، روحی و باطنی ما را با امام عصر برقرار می‌سازد.^۱

۱-۳. دوری از گناه

گناه تاثیر مخربی بر قلب می‌گذارد یعنی مرکز ادراکی و اعتقادی انسان و جایگاه محبت الهی و جایگاهی که می‌خواهیم از آن طریق با امام زمان ﷺ ارتباط برقرار کنیم تخریب و باعث می‌شود تا فرد به هیچ وجه نتواند با امام خود ارتباط قلبی داشته باشد و از این طریق از امام خود کمک گیرد. آثار گناه بر قلب را می‌توان چنین بیان کرد: ۱. باعث فساد و سرنگون شدن قلب می‌گردد. ۲. باعث جمهه‌گیری در مقابل حق و اهل حقیقت و دفاع از باطل و اهل باطل می‌شود.

پس یکی از راههایی که می‌شود از آن طریق در زندگی به آرامش رسید و یک خانواده متعالی و مستحکم از حیث روحی و روانی داشت همین ارتباط قلبی با امام است که منجر به شناخت حق و اهل آن و حفظ قلب از فساد می‌شود پس لازم است در زمان غیبت خانواده‌های مهدوی از طریق دعا و زیارت کردن و دوری از گناه و کارهای که خانواده‌ها را از امام دور می‌کند پرهیز کنند تا ارتباط بین خود و امام خود را پیش مستحکم‌تر کنند و امام هم آنان را در رسیدن به اهدافی که در نظر دارند یاری‌شان فرمایند.

۲. امیدوار بودن به آینده

نقش شگفت‌انگیز امید به آینده در سعادت و موفقیت فرد و خانواده بر کسی پوشیده نیست. رسول گرامی اسلام ﷺ می‌فرمایند: «اگر امید نبود مادری فرزند خود را شیر نمی‌داد و کسی درختی نمی‌کاشت.»^۲ امیدی که ما از آن گفت‌و‌گو می‌کنیم، امیدی راکد نیست که سکون را توصیه کند. در

۱. اوسطی، حسین، دوازده گفتار درباره حضرت مهدی، ص ۱۹۸.

۲. پاینده، ابوالقاسم، نهج الفضاحه، ص ۱۸۹، کلمه ۹۳۶.

اینجا امید به امامی پیوند می‌خورد که نور و تلاش و تحکیم و تعالی را به خانواده‌ها عرضه می‌کند. اعتقاد به رهبری امامی که آرمان‌های حقیقی انسان را لباس واقعیت می‌پوشاند. امام صادق علیه السلام فرمایند: «مَنْ عَرَفَ هَذَا الْأُمْرَ فَقَدْ فُرِّجَ عَنْهُ الْإِنْتِظَارُ»^۱ هر کس این مقصد را شناخته باشد برای او به واسطه انتظارش فرج حاصل شده است.

امام عصر علیهم السلام می‌فرمایند: «إِنَّا غَيْرُ مُهْمَلِينَ لِمُرَاعَاتِكُمْ وَ لَنَاسِينَ لِذِكْرِكُمْ وَ لَوْلَا ذِلِكَ لَنَزَلَ بِكُمُ الْأَلْوَاءُ وَ اصْطَلَمَكُمُ الْأَعْدَاءُ»^۲ ما هرگز شما را به حال خود رها نکرده‌ایم و هرگز شما را از یاد نبرده‌ایم و اگر نبود (عنایت پیوسته‌ی ما) حتماً سختی‌ها و بلاهای فراوانی به شما می‌رسید و دشمنان شما را نابود می‌کردند.

امیرالمؤمنین می‌فرماید: «أَنْتَظِرُوا الْفَرَجَ وَ لَا تَيَأسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ فَإِنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ أَنْتِظَارُ الْفَرَجِ الْأَخِذُ بِأَمْرِنَا مَعَنَا غَدَأً فِي حَظِيرَةِ الْقُدُسِ وَ الْمُنْتَظَرُ لِأَمْرِنَا كَالْمُتَشَحِّطِ بِدَمِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»^۳ منتظر فرج باشید و از خدا نومید نشوید زیرا محبوب‌ترین کارها در پیشگاه خدای عزوجل انتظار فرج است. انجام دهنده فرمان ما، در بهشت با ما خواهد بود و کسی که منتظر فرج باشد همانند کسی است که در راه خدا در خون خود غلطیده باشد.

اینجاست که تربیت خانواده بر اساس آموزه‌های مهدوی بستر سازی مناسبی خواهد شد تا اعضای خانواده ای با امیدی پر برکت و سازنده، ایمان‌زا و جهت‌بخش و آرمان‌ساز و شورآور و مجاهد پرورش یابند. و بهره‌مندی از آموزه‌های مهدوی در محیط خانواده باعث نگرش مثبت و امیدوارانه به آینده دور و نزدیک خواهد شد، و لازمه آن سلامت روان و مانع ابتلا به نامیدی و یاس است. مطلوب اندیشه در شرایطی که ابرهای تیره و تار بدینی، افق تاریک و مبهemi را ترسیم می‌کند یک ضرورت است. اندیشه مهدویت، آینده درخشان و سعادتمندانه انسان‌ها را نوید داده است. خانواده‌های مهدوی با اعتقاد به مهدویت و انتظار صبح سپید، در افق‌های دور، نشانه‌های ساحل نجات می‌بینند و از

۱. کلینی، محمد بن یعقوب، *أصول کافی*، ج ۲، ۱۹۸.

۲. طبرسی، احمد بن علی، *الإحتجاج على أهل اللجاج*، ج ۲، ص ۳۲۳.

۳. مجلسی، محمد باقر، *بحار الانوار*، ج ۱۰، ص ۹۴.

فراگیر شدن ظلم و ستم در جهان پر آشوب، دچار یاس و نامیدی نمی‌شوند. و این ویژگی باعث می‌شود خانواده‌های مهدوی به آینده توجه بیشتری داشته باشند که امید به آینده همزاد انسان است و اگر امید را از او بگیرند، سرنوشتی جز سکون و مرگ و تزلزل نخواهد داشت.^۱

نامیدی اثرات زیانبار فراوانی دارد، که برخی از آن در ذیل اشاره می‌گردد.

آثار فردی:

۱. افتادن در فساد؛ ۲. احساس بیهودگی و پوچی؛ ۳. عدم باور به توانائی اصلاح خویش؛
۴. حل شدن در فساد محیط؛ ۵. کوری دل؛ ۶. مردن قلب؛ ۷. ناآرامی روحی.

آثار اجتماعی:

۱. تزلزل و سستی خانواده‌ها؛ ۲. عدم پذیرش مسولیت در قبال همدمیگر؛ ۳. فساد جامعه؛ ۴. دوری از مدینه فاضله.^۲

اعتقاد به مصلح جهانی به خانواده می‌آموزد امیدوار باشد، چون که حکومت ایشان جوامع جهان را به سوی جامعه واحد و سعادت عمومی، امنیت و رفاه، تعاون و همکاری، همبستگی، همگانی حکومت حق و عدل جهانی، غلبه حق بر باطل، غلبه جنودالله بر جنود شیطان، نجات مستضعفان و نابودی مستکبران، و خلافت مؤمنان و شایستگان را در بر دارد.^۳ و این اعتقاد از نظر روانی برای جامعه بشری، ارزش عظیم و فراوان دارد؛ زیرا، اگر نامیدی و یاس، در خانواده‌ی زنده شود، سعادت و خوشبختی آن خانواده در معرض سقوط حتمی قرار خواهد گرفت و جمع خانواده هر چه سریع‌تر به تزلزل و از هم گسترشی پیش خواهد رفت.

۳. دعای برای تعجیل فرج

اهتمام به دعا در اندیشه اسلامی نشان می‌دهد دعا در معرفت‌زایی و پرورش بصیرت

۱ . پاینده، ابوالقاسم، *نهج الفصاحه*، ص ۱۸۹، کلمه ۹۳۶

۲ . مکارم، ناصر، *حکومت جهانی مهدی* عکس‌الله‌خانی، ص ۱۰۵

۳ . صافی گلپایگانی، لطف الله، *اصالت مهدویت*، ج ۲، بخش ۴، ص ۱۹

فرد، خانواده و جامعه، نقش بسیار زیادی دارد. به خصوص دعا خوانی دسته جمعی که قلب‌ها را می‌گشاید و جان‌ها را به عروج می‌رساند رنج‌ها را می‌کاهد و ژرف‌ترین آرزوهای ما را به عشق تبدیل می‌کند، اندیشه مهدویت از محدود آموزه‌هایی است که مورد عنایت همه اهل بیت^{علیهم السلام} بوده و بر انس و الفت و اهتمام به ادعیه، بخصوص دعا برای تعجیل فرج تاکید داشته‌اند. امام صادق^{علیهم السلام} فرماید: برای تعجیل فرج؛ بسیار دعا کنید، پس به درستی که این دعا موجب فرج شما است.^۱ در اینکه دعا خوانی دسته جمعی و خانوادگی چگونه موجب گشایش کار خانواده‌ها می‌شود، می‌توان گفت که در کنار اعضای خانواده در اثر دعا و خواستن فرج آقا و گشایش امور، بدست ایشان و کمک از حضرت برای رفع مشکلات و نیازهای موجود در خانواده، و برای رسیدن به این خواسته‌ها، اعضای خانواده از کم بودها و نیازهای موجود با خبر می‌شوند و این خود باعث می‌شود تا اعضای خانواده با توکل به خدا، و برقراری ارتباط عاطفی با امام خویش در برابر مشکلات و کم بودها صبر پیشه نموده و از خواسته‌های ناجای خود دست بردارند و هر چه بیشتر به تحکیم و تعالی خانواده خود فکر نمایند. همچنین دعا برای فرج، موجب می‌شود که امام زمان^{عجل الله فرجه} نیز برای آنان دعا کند و بدین وسیله گره از کار خانواده‌ها بگشاید.

چند مورد از آثار دعا بر امام زمان^{علیهم السلام} که به تحکیم خانواده‌ها کمک می‌کند را نام می‌بریم:

۱. تقرب به خداوند؛ ۲. بی‌حساب داخل بهشت شدن؛ ۳. مشمول دعای رسول خدا شدن؛ ۴. دعا کردن امام^{علیهم السلام} در حق او؛ ۵. تعاون در نیکی‌ها و تقوی.^۲

۴. محبت به امام^{علیهم السلام}

امام صادق^{علیهم السلام} فرماید: «طوبى لشيعتنا المتمسكين بعبنا في غيبة قائمنا الثابتين على مواليتنا والبراءة من أعدائنا أولئك مينا ونحن منهم قد رضوا بنا أئمة ورضينا بهم شيعة و

۱. صدوق، محمد بن الحسين، *كمال الدين*، ج ۲، ص ۴۸۵.

۲. موسی اصفهانی، محمد تقی، *مکیال المکارم*، ص ۴۲۱.

طُوبَى لَهُمْ وَاللَّهُمَّ مَعَنَا فِي دَرَجَتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ^۱ خوشابه حال شیعیان ما که در غیبت قائم ما بر محبت و ولایت ما و بیزاری از دشمنان ما پایدار ماندند، آنها از ما و ما از آنها هم و همانا آنان امامت ما را پذیرفته‌اند، ما هم آنها را به عنوان شیعیان خود پذیرفته‌ایم خوشابه حال آنها، آنها به خدا قسم در درجه ما و در کنار ما در روز قیامت‌اند.

محبت و عشق نسبت به امام زمان ع و اهل بیت عصمت و طهارت ع تنها از نوع ارتباط هادی و هدایت شونده نیست؛ بلکه ارتباط با امام زمان از جنس محبت، مودت و عشق‌ورزی است. خداوند نیز بر این مسأله تأکید داشته و مودت و محبت اهل بیت و حضرت مهدی ع را بر همگان واجب نموده و اجر رسالت نبی اکرم معرفی می‌نماید و می‌فرماید: «قُلْ لَا أَسْتَكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَى»^۲ بگو که برای رسالتی اجری نمی‌خواهم مگر مودت و دوستی خاندانم.

در حقیقت همین مودت‌ها و محبت‌ها و علاقه و ارتباط‌های عاطفی، روحی و معنوی است که راه سیر به سوی تعالی را فراهم می‌آورد و سلوک خانواده‌ها را در راستای اراده حق شکل می‌دهد: «قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَيِّ رَبِّهِ سَبِيلًا»^۳ بگو من از میان شما این اجر رسالت را نمی‌طلبم، مگر از آن کسان که بخواهند راهی به سوی پروردگار خویش بیابند.

با ابراز محبت به امام زمان ع است که زمینه‌های اطاعت و فرمانبرداری از ایشان فراهم می‌آید و با اطاعت از ایشان است که راه کمال خانواده‌ها به سوی تعالی و تحکیم هموار می‌شود. رسول خدا ع می‌فرماید: «طُوبَى لِمَنْ أَرْكَ قَائِمٌ أَهْلٌ بَيْتٍ وَهُوَ يَأْتِمُ فِي غَيْبَيْهِ قَبْلَ قِيَامِهِ وَيَتَوَلَّ أَوْلِيَائَهُ وَيُعَادِي أَعْدَائَهُ»^۴ خوشابه حال کسی که «قائم اهل بیت» مرا در کنده در حالیکه در زمان غیبتیش و قبل از قیامش اقتدای به او نموده، و دوست بدارد دوستانش را و دشمنی کند با دشمنانش.

۱ . مجلسی، محمدباقر، بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۵۱.

۲ . سوره شوری: آیه ۲۳.

۳ . سوره فرقان: آیه ۵۷.

۴ . مجلسی، محمدباقر، بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۷۲، ح ۱.

آنچه در مورد تحصیل محبت به اهل بیت حائز اهمیت است این است که باید زمینه‌ها و بستر پیدایش و پرورش گوهر محبت اهل بیت را در محیط خانواده خود فراهم نمائیم و زنگارهای جدایی و دوری از خاندان نور را از چهره فطرت الهی خود پاک کنیم و با تلاش در جهت کسب بصیرت و معرفت بیشتر، محبت ایشان را تا قله‌های عشق بالا بکشیم. تا ان شاءالله سرانجام خود را در زمرة عاشقان و محبین حقیقی اهل بیت بیابیم. نکته دیگر این است که تلاش خانواده‌ها در مسیر کسب عشق و محبت واقعی به امام زمان ع، خانواده‌ها را محبوب آن حضرت می‌کند در واقع اهل بیت دوستداران خود را دوست دارند و دلسوز آنها هستند محبت یک خانواده به امامش محبت طرفینی است و می‌دانیم که برکات لطف و محبتی که از جانب امام زمان ابراز می‌گردد، انکار ناشدنی است.

۵. پرورش روحیه انتظار

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرماید: «طَوَّبَ إِلَيْهِ الصَّابِرِينَ فِي غَيْبَتِهِ طَوَّبَ إِلَيْهِ الْمُقْتَمِلِينَ عَلَى مَحَاجِجِهِم»؛^۱ بهشت برای صبر کنندگان در غیبت آن حضرت است و بهشت برای باقی ماندگان در محبت آنها است. و همچنین از امام جوادالائمه علیه السلام نقل شده است که فرمودند: «إِنَّ الْقَائِمَ مِنَا هُوَ الْمَهْدِيُّ الَّذِي يَجِبُ أَنْ يُتَنْتَظَرَ فِي غَيْبَتِهِ». (صدقوق، محمد بن الحسين، کمال الدین، ج ۲، ۳۷۷، باب ۳۶، ح ۱) همانا قیام کننده از ما (اهلیت علیه السلام) همان مهدی علیه السلام است که انتظار او در (زمان) غیبتش واجب است. تعبیر و جوب، در فرمایش حضرت جواد علیه السلام نشان دهنده ضرورت روحیه انتظار در زمان غیبت امام علیه السلام می‌باشد. و این حال بدون وجود مقدماتش در انسان ایجاد نمی‌شود و اگر مقدمات آن به طور کامل موجود شود، «انتظار» قهراً حاصل می‌شود. و اگر کسی طالب ایجاد این روحیه باشد، باید مقدمات آن را در خودش فراهم کند و در صورت تحقق آن مقدمات، روحیه انتظار خودبخود به وجود می‌آید. بر این اساس، مقدماتی که روحیه انتظار را در خانواده منظر به درجه قابل توجه و مؤثری می‌رساند، در چهار عامل خلاصه می‌کنیم:

اول، یقین به ظهور حضرت: هر قدر علم و یقین خانواده به ظهور امام علیه السلام بیشتر و

۱. مجلسی، محمدباقر، بحار الانوار، ج ۳۶، ص ۳۰۶.

عمیق‌تر باشد، روحیه‌انتظارش نسبت به آن بیشتر است. و اگر خدای ناکرده شک و تردیدی در اصل وقوع آن داشته باشد، یا اعتقادش به آن سست و ضعیف باشد، انتظارش هم به همان اندازه کم و ضعیف و سست خواهد بود و چه بسا به صفر برسد. یقین قوی و محکم در این مسأله رابطه مستقیم با ایمان و اعتقاد شخص به وعده‌ای قرآن و سنت دارد و هر قدر این ایمان و اعتقاد راسخ‌تر و عمیق‌تر شود، خوب‌بود روحیه انتظارش نسبت به وقوع آن هم شدیدتر خواهد شد.

دوم، نزدیک دانستن امر ظهور: ممکن است خانواده‌ی به اصل ظهور حضرت یقین داشته باشد ولی وقوع آن را در آینده‌ای دور ببیند. در این صورت انتظارش نسبت به آن سست و ضعیف می‌شود. ولی اگر آن چنان‌که در احادیث اهل‌بیت علیهم السلام آمده است، امر ظهور را دور نپندریم، بلکه آن را نزدیک ببینیم، آنگاه روحیه‌انتظار خانواده‌ها نسبت به آن شدیدتر می‌گردد. اینکه فرموده‌اند: «إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَ نَرَاهُ قَرِيبًا»^۱ آنها (کافران و نباوران) ظهور امام علیهم السلام را دور می‌بینند، ولی ما آن را نزدیک می‌بینیم. چنین اعتقادی خوب‌بود روحیه انتظار را در خانواده منتظر بالاتر می‌برد. البته نزدیک دانستن ظهور با «استعجال» که در روایات مذمّت شده کاملاً متفاوت است و لازمه آن پیشگویی در مورد زمان ظهور هم نیست.

سوم، دوست داشتن ظهور امام علیهم السلام خانواده‌ی که به ظهور امام زمان علیهم السلام صدرصد معتقد است و وقوع آن را هم نزدیک می‌بیند، هر قدر آن وضعیت موعود را بیشتر دوست بدارد، انتظارش نسبت به آن بیشتر خواهد بود؛ و اگر آن را خوش نداشته باشد، روحیه‌انتظارش ضعیف و سست می‌شود. این دوست داشتن تنها زمانی به وجود می‌آید که خانواده‌ها با استفاده از آموزه‌های مهدوی بناء فکری و ایمانی خود را تقویت کرده باشند.

چهارم، دوست داشتن، نجات خود از بحران عدم ظهور: هر خانواده‌ای که محبت و علاقه‌اش به امام زمان علیهم السلام بیشتر باشد، ظهور ایشان را بیشتر دوست می‌دارد و نجات خود را در ظهور ایشان می‌داند و در فکر این است که با عدم ظهور حضرت فساد جامعه را در

۱. کلینی، محمد بن یعقوب، *أصول کافی*، ج ۸، ص ۲۹۵.

بر خواهد گرفت، ولی اگر به سعادت رسیدن خود و خانواده‌ی خود را در گرو ظهرور حضرت بداند قهرأ انتظارش نسبت به قدم او بیشتر و قویتر خواهد بود. با وجود این چهار عامل، روحیه‌انتظار نسبت به ظهر امام علیهم السلام خوب‌به‌خود به وجود می‌آید. و در صورت نبود یا ضعف این عوامل، روحیه‌انتظار هم ضعیف و کم‌اثر می‌شود. هرچه این مقدمات قویتر باشد روحیه‌انتظار هم شدیدتر می‌شود. خانواده‌های مهدوی، حیات و بالندگی خود را مديون روحیه‌انتظار منجی می‌دانند؛ با آن زندگی و رشد می‌کنند؛ نفس می‌کشنند؛ امید و آرزو و رستگاری دارند و

خانواده‌ها همواره به خاطر عواملی به انحراف و تزلزل کشیده می‌شوند و حیات دینی و معنوی شان در معرض خطر است. از این رو باید به جایی آنکه داشته؛ فرهنگ و مذهب خود را حفظ؛ اندیشه‌ها و تفکرات خود را تعالی بخشیده و در طوفان حوادث باقی بمانند. به طور قطع می‌توان گفت: انتظار یک نقطه اتکاء و مرکز الهام بخش، فرهنگ زنده مهدویت است.^۱

۶. عزّتمندی و عزیزپروری

یکی از مختصات خانواده‌ی متأثر از آموزه‌های مهدوی، روی آوردن بر فضائل انسانی و اخلاقی است که از آن جمله عزّتمندی و عزیزپروری است. در همین زمینه در دعای افتتاح می‌خوانیم: «اللَّهُمَّ إِنَّا تَرَغَبُ إِلَيْكَ فِي دُولَةٍ كَرِيمَةٍ تَعْزِيزُهَا إِلَاسْلَامُ وَ أَهْلَهُ»^۲ خدایا، مشتاقانه مسالت داریم که دولتی باشکوه برانگیزی که در آن اسلام و اسلامیان را عزّت‌بخشی. و یکی از القاب امام عصر علیهم السلام معز (عزت‌بخش) می‌باشد، چنانچه در دعای ندبه می‌خوانیم: «أَيْنِ مِعْزُ الْأُولَيَاءِ»؛ کجاست عزّت دهنده دوستان.

عزّت‌نفس همان احساس ارزشمند بودن و احساس کرامت و بزرگواری و شرف و آبرو است. همان گونه که پیامبر صلوات الله عليه و آله و سلم می‌فرمایند: «إِنَّمَا يُعْثِتُ لِأَتْمَمِ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ»^۳ من

۱ . صدر، محمدباقر، رهبری بر فراز قرون، گفت و گو درباره امام مهدی، ص ۵۳.

۲ . کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، ج ۳، ص ۴۲۴.

۳ . دیلمی، حسن، ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۷۵.

برانگیخته شدم تا روح بزرگواری را در وجود شما کامل کنم. انسانِ کریم انسانی است که عزت نفس دارد و از پستی‌ها و زشتی‌هایی مثل دروغ، تهمت، غیبت، فحش و صفات ناپسند دیگر رذایل گریزان است. در حالات امام حسن عسکری^۱ می‌خوانیم که در ساعات آخر عمرش هنگامی که یکی از یارانش به نام (جناده بن ابی‌سفیان) از او اندرز خواست، نصایح ارزنده و مؤثری برای او بیان فرموند: «وَإِذَا أَرَدْتَ عِزًّا بِلا عَشِيرَةً وَهَيْبَةً بِلا سُلْطَانَ فَأَخْرُجْ مِنْ ذِلِّ مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِلَى عِزٍّ طَاعَةِ اللَّهِ»^۲ هرگاه بخواهی بدون داشتن قبیله، عزیز باشی و بدون قدرتِ حکومت، هیبت داشته باشی، از سایه ذلت معصیت خدا به در آی و در پناه عزت اطاعت او قرار گیر. انسان مؤمن دارای جایگاه والا و ارزشمندی است. امام صادق عسکری^۳ می‌فرماید: «الْمُؤْمِنُ يَكُونُ عَزِيزًا وَلَا يَكُونُ ذَلِيلًا».

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

۱ . نوری، حسین بن محمد تقی، مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، ج ۱۱، ص ۲۵۸.

۲ . کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، ج ۵، ص ۶۳.

نتیجه

پس می‌توان گفت که برای رسیدن به تحکیم و تعالیٰ خانواده، لازم است با کمک آموزه‌های مهدوی خانواده‌ها به آینده امیدوار و به تبع آن آمادگی منتظران و نشاط و پویایی و وظیفه شناسی آنان در حوزه‌های مختلف اعتقادی، تربیتی، عاطفی، فرهنگی و در پی آن یک خانواده متعالی با معیارهای مورد پسند امام زمان ع به وجود آید. و می‌توان به عنوان یک خانواده‌ی نمونه و متعالی برای جامعه و دیگر خانواده‌ها معرفی کرد. تا آنان با الگوگیری از این خانواده‌ی متعالی در رشد و تعالیٰ خود تلاش نمایند و از تزلزل و از هم پاشیدن جلوگیری کنند.

اگر خانواده‌ها مولفه‌های هیجانی و عاطفی که از آن بحث نمودیم را به نحو احسن بشناسند و آنها را در متن زندگی خود به کار بینندن، به طور حتم محیط زندگی‌شان رنگ و بوی خدابرستی و ولایت‌مداری خواهد داد و خانواده‌ی که در آن تعلیم و تربیت، مبتنی بر آموزه‌های مهدوی باشد، نگاهشان به هم دیگر شفقت آمیز و مهرورزانه خواهد بود و در نتیجه زندگی‌شان هدف‌مند و از پوچی به دور خواهند بود و به آینده امیدوار و از سستی و تزلزل خانواده به دور خواهند بود و یک خانواده‌ی متعالی و مستحکم خواهند ساخت.

منابع

قرآن

- آنتونی گیدنز، جامعه‌شناسی، ترجمه منوچهر صبوری، نشر نی، تهران ۱۳۸۳ ش.
- اوسطی، حسین، دوازده گفتار درباره حضرت مهدی، مشعر، تهران، ۱۳۹۲ ش.
- بروسن کوئن، درآمدی بر جامعه‌شناسی، ترجمه محسن ثلاثی، فرهنگ معاصر، تهران ۱۳۷۰ ش.
- پاینده، ابوالقاسم، نهج الفصاحه، بااهتمام: غلامحسین مجیدی خوانساری، انصاریان، قم، ۱۳۸۳ ش.
- تمیمی آمدی، عبد الواحد، غرر الحكم و درر الكلم، چ دوم، دارالكتاب الإسلامی، قم، ۱۴۱۰ ق.
- جعفری، جواد، مهدویت پرسش هاپاسخ‌ها، معاونت پژوهش موسسه آینده روشن(پژوهشکده مهدویت)، چ سوم، موسسه آینده روشن، قم، ۱۳۹۰ ش.
- حبیب‌وند، علی‌مراد، مقاله: رابطه‌جهت گیری مذهبی با اختلافات روانی و پیشرفت تحصیلی، فصلنامه روان‌شناسی و دین، مؤسسه آموزشی - پژوهشی امام خمینی(ره) ش. ۳.
- حر عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه، چ اول، مؤسسه آل البيت، قم، ۱۴۰۹ ق.
- دیلمی، حسن، إرشاد القلوب، ترجمه: مسترحی، هدایت الله، چ سوم، مصطفوی، تهران، ۱۳۴۹ ش.
- زرشناس، شهریار، توسعه، کتاب صبح، تهران، ۱۳۸۳ ش.
- ستوده، هدایت الله، آسیب شناسی اجتماعی، انتشارات آوای نور، تهران، ۱۳۷۹.
- سلیمی، علی، محمد داودی، جامعه‌شناسی کج روی، پژوهشکده حوزه و دانشگاه، قم ۱۳۸۰ ش.
- شاملو، سعید، بهداشت روانی، چ پانزدهم، رشد، تهران، ۱۳۸۱ ش.
- صفی، لطف الله، امامت و مهدویت، دفتر نشر اسلامی، قم، ۱۳۸۰ ش.
- صدر، محمدباقر، رهبری بر فراز قرون، ترجمه: مصطفی شفیعی، چ اول، نشرموعود، تهران، ۱۳۷۹ ش.
- صدقوق، محمد بن الحسین، کمال الدین، موسسه نشر اسلامی، قم، ۱۳۶۳ ش.
- صدقوق، محمد بن علی، الأمالی، چ ششم، کتابچی، تهران، ۱۳۷۶ ش.
- طبرسی، احمد بن علی، الإحتجاج على أهل اللجاج، چ اول، بی‌نا، تهران، ۱۳۷۱ ش.
- طوسی، محمد بن حسن، الغیبه، موسسه المعارف الاسلامیه، قم، ۱۴۱۱ ق.
- عالی، عبدالرحمن، تاریخ فلسفه سیاسی غرب (از آغاز تا پایان سده‌های میان)، چ دهم، وزارت امور

خارجه، تهران، ۱۳۸۵ ش.

فقیهی، علی‌نقی، جوان و آرامش روان، مجموعه‌مقالات، پژوهشکده حوزه و دانشگاه، قم، ۱۳۸۲ ش.
قمی مشهدی، محمدبن‌محمدضراء، تفسیر کنز الدقائق و بحر الغرائب، ج اول، وزارت فرهنگ و ارشاد
اسلامی، تهران، ۱۳۶۸ ش.

قمی، عباس، منتهی الامال، هجرت، قم، ۱۳۷۳ ش.

کارگر، رحیم، تعلیم و تربیت در عصر ظهور، ج دوم، بنیاد فرهنگی مهدی موعود عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ وَبَرَّكَ اللَّهُ بِهِ وَسَلَّمَ، قم،
۱۳۸۹ ش.

کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، تحقیق: علی اکبر غفاری، ج چهارم، دار الكتب الاسلامیة،
تهران، ۱۴۰۷ ق.

مجلسی، محمدباقر، بحار الانوار، مؤسسه الوفاء، بیروت، ۱۴۰۳ ق.

مطهری، مرتضی، مجموعه آثار، صدرا، تهران، ۱۳۷۱ ش.

مکارم، ناصر، حکومت جهانی مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ وَبَرَّكَ اللَّهُ بِهِ وَسَلَّمَ، انتشارات نسل جوان، قم، ۱۳۸۰ ش.

موسوی اصفهانی، محمد تقی، مکیال المکارم فی فوائد الدعاء للقائم، مترجم: سید مهدی حائری
قزوینی برگ شقایق، قم، ۱۳۸۰ ش.

میرخانی، عزت السادات، رویکردی نوین در روابط خانواده، نشر سفیر صبح، تهران، ۱۳۷۹ ش.

نوایی نژاد، شکوه، مشاوره ازدواج و خانواده درمانی، انتشارات انجمن اولیاء و مریبان، بی‌جا،
۱۳۸۰ ش.

نوری، حسین بن محمد تقی، مستدرک الوسائل و مستبیط المسائل، ج اول، مؤسسه آل البيت عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ وَبَرَّكَ اللَّهُ بِهِ وَسَلَّمَ،
قم، ۱۴۰۸ ق.